

От избраните три села, представители на тази ромска субгрупа се срещат само в Йоаким Груево, където през 2001 г. от друго село в региона се заселва едно разширено семейство кангляри. Родствената терминология по произход при тях напълно съвпада с тази на хорахане рома, но придиханието в думите за “брат” и “сестра” е по силно и те ясно звучат съответно като като *пхрал* и *пхен*. Придиханието е по-силно и в думата за “дъщеря” и тя звучи като *пшей*. Особеното е в този случай е, че обикновено в диалекта на тази субгрупа гласният звук в това означаемо е А, докато Е е типичен за влашките диалекти. Друга особеност на терминологията, използвана от канглярите, е че думата за “син” звучи като *чау*. Редукцията на –в и –во в –у е типична за голяма част хорахане рома. За съжаление, екипът ни нямаше възможността да изследва връзката на респондентите с калайджии, калдераши или хорахане рома, защото семейството се премества поради свада с други ромни в предишната им махалата и получихме отказ да се говори по тази тема.

В Йоаким Груево живеят значителен брой представители и на “Старите българи”, наричани от другите в селото “къкъли” и “маджари” и залегнали в хипотезата на настоящето изследване като “Сивите гълъби”. Подобно на останалите места, където циганската групова идентичност е напълно отхвърлена (Калековец, Чирпан), в Йоаким Груево няма никакви запазени следи от ромска родствена терминология, а се използва планът на израза от българския език, който съответства на преферираната идентичност в групата.